

בס"ד. שיחת ליל ג' תמוז ה'תשט"ז.

— להתלמידים השלוחים הנוסעים לארצנו הקדושה, בחדרו הק' —

בלתי מוגה

א. בהמשך להמדובר בחג השבועות¹ אודות הנסיעה לארץ הקודש — והרי אתם מאלו שמתנדבים לנסוע, ובודאי הרי זה ברשות ההורים — הנה יה"ר שתהי' הנסיעה בהצלחה.

בכל מקום שתבואו — תערכו ביקור במקומות התורה, ובפרט אצל אנ"ש וב"תומכי תמימים"; אנ"ש בלונדון, הישיבה בצרפת, אנ"ש בפריז, מקומות התורה בשווייץ, והעיקר — בארץ ישראל.

ב. מהיום שבו מתחילים אתם את ההכנות להנסיעה — תארגנו את סדר הלימוד, באופן שהתחלת היום תהי' בלימוד החסידות, ולאחרי התפלה — שיעור בנגלה. וכך יהי' סדר הזמן במשך כל הנסיעה, עד שתחזרו לכאן.

וכיון שסדר הלימוד ברבים הוא באופן שאחד לומד בפני כולם וכל השאר משתתפים בשקלא וטריא — הנה באופן כזה תסדרו את הלימוד שלכם, הן בנגלה והן בחסידות, שאחד ילמד בפני כולם, והשאר ישתתפו בשקו"ט.

כל יום ילמד בפני כולם מישהו אחר, כך, שכל אחד, ללא יוצא מהכלל, ילמד בפני כולם כמה פעמים.

אין הכרח שיהי' הלימוד בהמשך אחד כל הזמן, אלא יכולים ללמוד בכל יום ענין אחר, או ללמוד ענין אחד במשך כמה ימים. ויהי' זה בסדר מסודר, שידעו מראש, בכדי שכל אחד יוכל להכין את הלימוד שלומד בפני כולם.

וכאשר תהיו בכפר חב"ד, הנה מלבד הזמנים שבהם תהיו עסוקים בנסיעות, תקבעו את זמני השיעורים בבית־הכנסת, במקום ציבורי — כדי שידעו שזהו המקום שבו הנכם נמצאים — ושם תלמדו השיעורים שלכם, בבוקר ובערב, חסידות ונגלה, מלבד ביום השבת, שכפי הנהוג שם ללמוד רק חסידות², תלמדו גם אתם חסידות.

(1) סל"ו ואילך (תורת מנחם — (2) ראה תורת מנחם — התועדויות ח"ז התועדויות חט"ז ס"ע 355 ואילך). וש"נ. ע' 189. וש"נ.

ג. עוד ענין יש להבהיר:

כאשר באים למקום מסויים, אין להתנהג באופן של ענוה שלא לשמה³. כאשר באים לבית-הכנסת ובית-מדרש שבו מתאים לדבר ענין בנגלה — תדברו בנגלה, ובמקום שמתאים לדבר חסידות, תדברו חסידות; וכיון שנוסעים אתם לבקר את בני שהם שייכים לשני הענינים — תדברו הן בנגלה והן בחסידות.

כדאי לקבוע מישהו שיהי' עיקר המדברים, אחד בחסידות ואחד בנגלה, היינו, שהוא יהי' המדבר העיקרי והמתחיל, והשאר יסייעו לו בשקו"ט.

בארץ ישראל — תהיו בעיקר בכפר חב"ד, ותבקרו גם את הישיבות החסידיות, ובהתייעצות עם אנ"ש — גם שאר הישיבות.

וכיון שהנכם לאחרי בר-מצוה, ברי-דעת, ובפרט לאחרי גיל עשרים שנה, שאז ישנם מוחין דגדלות (כמובא בלקו"ת⁴ מע"ח⁵ שבגיל עשרים שנה מקבלים מוחין דגדלות) — אין צורך להבהיר לכם את האחריות המוטלת עליכם, ולאידך גיסא, אין לכם להתיירא, דכיון שהנכם נוסעים בתור שלוחים, בודאי יש לכם הכחות הדרושים לכך.

ד. ענין נוסף יש להבהיר:

עליכם ללמוד את הענינים השייכים במיוחד לארץ ישראל, כמו דיני תרומות ומעשרות, וכן לידע את הברכות שאומרים כאשר באים לירושלים, משיגיע לצופים⁶ — כפי שנתבארו בספרים וקונטרסים שדנים בענינים אלו, ובודאי תלמדו ותחזרו זאת היטב, כיון שמדובר אודות ענינים בלתי-רגילים.

הגם שתוכלו לשאול ולשמוע ענינים אלו מבני ארץ-ישראל, מ"מ, מוטב שתלמדו ותדעו זאת בעצמכם, כדי שלא יתפסו אתכם בהעדר ידיעה, שזהו דבר שאינו מתאים לשלוחים מאמריקא! ...

ה. כיון שנוסעים אתם בתור תלמידי חכמים, עליכם להשתדל שגם הענינים החיצוניים, כמו הלבושים, יהיו באופן המתאים, היינו, שגם הענינים החיצוניים יהיו בהתאם להשליחות.

(6) ראה טושו"ע או"ח סתקס"ט. הובא

באגרות-קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א חט"ו ע' תנב.

(3) ראה ערכין טז, ב.

(4) אחרי כח, סע"ד. במדבר ב, רע"א.

מסעי צב, סע"ד.

(5) סוף שער כה.

ו. כאמור, בודאי נוסעים אתם ברשות מלאה של הוריתכם, סעו לשלום ולשמחה, ותהי' הנסיעה בהצלחה, ושהותכם ("דער פֿאַרבריינגען") בכל מקום שתבואו יהי' בהצלחה מופלגה, ובאופן שתשאירו את הרושם המתאים ל"שלוחים" שבאים מכאן, דבר שיביא תועלת, וגם תועלת עבורכם, בדרך שכר או יותר מאשר בדרך שכר.

ותחזרו בחודש אלול,

— לאחר שהותכם בארץ ישראל פחות משלושים יום, כדי שלא יתעוררו שאלות בנוגע להציאה מארץ ישראל —

זמן ההכנה להימים-טובים ולכל הימים הבאים לקראתנו לשלום, מתוך הצלחה מופלגה כל השנה.

ז. ביום זה, ג' תמוז, שבו מתחילה נסיעתכם בדרך הכנה, תמסרו — ע"י הרב חזקוני — את שמותיכם בצירוף שם האם.

עיקר ההכנה להנסיעה תהי' בי"ב תמוז בשעת ההתוועדות, שהרי פעולתה של התוועדות היא להיות בבחינת "מהלך"; אבל התחלת ההכנה לנסיעה היא ביום זה, ג' תמוז, שבו התחילה גאולת כ"ק מו"ח אדמו"ר ממאסרו,

וענין זה יביא את התחלת הציאה מן הגלות אל הגאולה השלימה, ע"י משיח צדקנו.

